

P04 CBJB

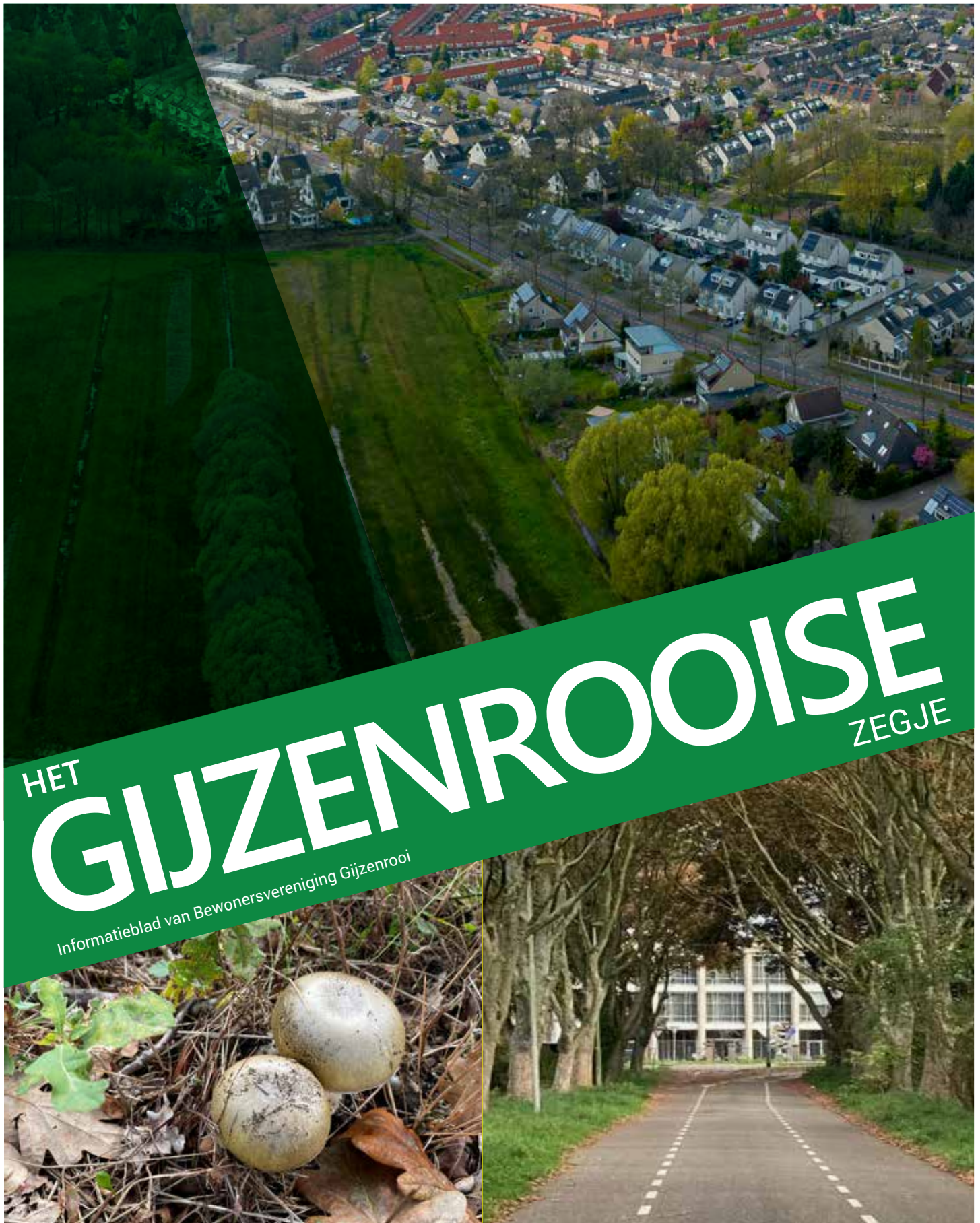
Schrijf in de agenda: 14 februari CBJB.
Weer een hoop mooie muziek en goede
artiesten. Aanmelden voor 19 januari.

P14 Kerstmis met Gijsz

Onze huis-columnist bekijkt de donkere
dagen in alle talen op zijn eigen manier.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste
informatie over het al dan niet
doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:	Voorwoord
P04 CBBJ: een begrip	Onlangs bestond Adopteer een Straat 10 jaar. Ter gelegenheid daarvan was ik bij de onthulling van een grote gedenkboom in het Lieven de Keypark door initiatiefnemer Kees Lepoeter. Vol trots vertelde Kees hoe meer dan tweeduizend mensen in Eindhoven samen werken aan een schonere en groenere stad. Ook in onze wijk zijn veel deelnemers bij Adopteer een Straat. En ja, we wonen in een mooie en schone wijk mede dankzij de inspanningen van die vrijwilligers. Kees Lepoeter werd terecht in het zonnetje gezet door zowel de wethouder van destijds, Yasin Torunoglu, als de huidige wethouder Rik Thijs. In de grote boomspiegel rondom die grote oude boom waren ook speciale planten in de grond gezet. Uit de serie: de 40 van 040: Eindhovense of inheemse planten om de biodiversiteit te verbeteren en die het goed doen in tuinen en in de openbare ruimte van Eindhoven. Op de lijst ‘vaste planten van hier’ staan bijvoorbeeld Beemdkroon, Grote Kattenstaart, Knoopkruid, Beemdkroon en Bosandoorn. Geweldig. Google 40 van 040 en je ziet waar je terecht kunt om deze planten in je tuin te zetten. Verder kijk ik met plezier terug op de voorlichtingsavond door onze wijkagente Viola Blik en de buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) Carmen den Brok. Hun advies is duidelijk: bij overlast door vuurwerk kun je dat melden op 0900-8844. In onze wijk wordt weinig gemeld, met als gevolg dat de aandacht van agenten en boa’s uitgaat naar minder rustige wijken. Verder hadden ze heel veel tips voor ‘senioren & veiligheid’: veilig met financiën, veilig pinnen, veilig in huis en veilig met telefoon en computer. De beste tip: wees niet goedgelovig: er zijn steeds nieuwe babbeltrucs. <i>Greetje Heijmans</i>
P07 Terre des Hommes	
P08 KiKa voor ieder kind	
P09 Halloween 2024	
P10 Jazzaphine	
P11 Klusvrouw Odile	
P12 Burendag: terugblik	
P13 Jos van de bus	
P14 Gijsz: Lichtjes van binnen	
P17 Ouderen en zorg	
P18 Kraanvogels	
P19 Het poortje van de DAF	
P20 De Dommel (6)	
P22 Onze evenementenkast	

Evenementenkalender 2024/25 (volg ook de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Kerst in de wijk	13 december 19.30	Eikenboom bij de vijver Diepmeerven
IVN lezing	8 januari 20.00	Paardenstal kasteel Geldrop
IVN lezing	5 februari 20.00	Paardenstal kasteel Geldrop
Cultuur bij je Buur	14 februari	Diverse huiskamers
ALV	18 maart	De Jaguar

10e Cultuur bij je Buur 2025 op Valentijnsdag

Dit tweede lustrum wordt een gezellige Cultuur bij je Buur avond en wel op vrijdag 14 februari. We hebben weer een diversiteit aan optredende artiesten gevonden voor wel acht huiskamers. Genoeg te beleven dus! Graag zien we van de gasten een lijstje met de eerste vijf voorkeuren. De organisatoren proberen iedereen zo veel mogelijk hun eerste keuzes te geven.

Om jullie keuze te vergemakkelijken volgt hier van alle optredens een korte beschrijving en een foto.

Tessa Berkelmans met pianist

Tessa is zangeres, maker en presentatrice. Ze deed haar ervaring de afgelopen jaren ook buiten Nederland op. Ze studeerde aan The Royal Conservatoire of Scotland en werkte op cruiseschip Viking Sky als zangeres. Terug in Nederland deelt ze graag haar verhalen, avonturen en warme stem met het publiek samen met pianist Arno ter Burg. Tijdens 'Cultuur bij je Buur' zal Tessa een selectie van haar favoriete nummers zingen. Dit zijn altijd liedjes met een verhaal. Een moment om te voelen, een moment om even stil te staan. Bekende en minder bekende liedjes, eigen werk en natuurlijk nummers om te genieten van de liefde op deze Valentijnsavond.

Mark van den Berg speelt Hamlet

Acteur Mark vertelt over zijn stuk Hamlet: "Wie ben ik geworden? Als kind keek ik nog met open blik naar alles om me heen in de wereld, wilde alles weten, tergde iedereen in het paleis tot het uiterste met mijn gevraag. Daar ben ik, ouder en wijzer wordend, mee gestopt. Of misschien hebben ze me langzaam de mond gesnoerd? Ik werd overladen met bezigheden en verantwoordelijkheden die volgens mijn vader en moeder beter bij mij als 'kroonprins' pasten. Nu is het tijd om terug te

vinden wat zich in mij verborgen houdt." In zijn voorstellingen, die hij in kleine theaters,

huiskamers en op bijeenkomsten speelt, maakt Mark van den Berg gebruik van objecten en rekwisieten om de personages vorm te geven. Eerder maakte hij de voorstelling 'Salieri en Mozart'.

Haffel, duo Mari de Bijl en Erik van Dijk

Mari bracht in eerdere edities een programma met zijn "Knoesten". Met CbijB organisator Erik van Dijk heten ze samen Haffel en spelen ze

een deel uit hun programma Spinsels. Hun optreden garandeert voor iedereen met gevoel voor humor en liefde voor de natuur een plezierig en onderhoudend muzikaal uitje. Een muzikale ontmoeting die - zonder pretenties - meer is dan alleen maar leve de lol. De teksten van oud-boswachter en columnist Mari de Bijl zijn een mengeling van kleine verhalen, impressies en bespiegelingen over de liefde, het landschap, de politiek, flora en fauna en het ouder worden. Mari zingt pakkende liedjes en draagt korte versjes voor. Ze hebben als basis een treffende woordspeling die zorgt voor een hilarische overgang naar een volgend lied; wijsheid en gein ineen.

Klein Vocaal, a capella kwartet met repertoire uit 1500-1650

Astrid Klomp (sopraan), Karin Kaashoek (alt), Reinier Post (tenor) en Erik Kaashoek (bas) zijn ervaren amateurs met veel aandacht voor kwaliteit en muzikaliteit. Regelmatig wordt opgetreden ter ondersteuning van speciale vieringen en bij kleinschalige evenementen in kerken en kastelen. Het repertoire bestaat uit een dwarsdoorsnede van de vocale muziek uit de periode 1500-1650 afgewisseld met korte anekdotes over de componisten en de teksten van de gezongen liederen. Zo nu en dan maken ze wat uitstapjes naar romantiek en moderne muziek. Het plezier van zingen en het genieten van de luisteraar staan bij Klein Vocaal voorop.

Singer Songwriter Renée Aben met gitarist Cas Slootweg

De 21-jarige Renée Aben uit Son is een dochter van muzikale ouders. Haar vader heeft al jaren een percussieschool in Eindhoven Noord en haar moeder is zangdocente. Na een bachelor Liberal Arts in Tilburg gaat ze nu muziek studeren op het conservatorium in Utrecht.

Ze brengt samen met Cas Slootweg uit Veghel deze avond akoestische muziek in een heel eigen jasje. Naast een aantal smaakvolle covers ook eigen werk. Met de rustige nummers van Cas en het afwisselende repertoire van Renée nodigen ze het publiek uit om deel uit te maken van de verbinding in muziek.

Duo Anemone, accordeon en klarinet

Duo Anemone is klarinettist Brennan de Graaf en accordeoniste Bernou de Heer. Bij elkaar gekomen door hun gedeelde passie in muziek, willen deze jonge muzikanten samen met de luisteraar de diversiteit van klassieke muziek ontdekken. De naam Anemone komt van het Griekse woord Anemonos, dat wind betekent. Het duo zal u meenemen op een reis langs allerlei muzikale

windstreken.

Bernou startte in 2022 aan de Young Musicians Academy in Tilburg en leerde de wereld van klassieke muziek kennen, van barok tot hedendaags. De nieuwe lagen die ze in deze muziek ontdekte vormden de drijfveer om haar studie te vervolgen met een bachelor aan het conservatorium in Tilburg. Bernou won het Prinses Christina concours.

Brennan speelde in het Brabants Jeugd Project Orkest, Juventus en Zomerorkest Nederland. Hij vindt het heel leuk om te spelen met anderen en blijft zichzelf ontwikkelen door regelmatig mee te doen aan een wedstrijd zoals het Prinses Christina Concours, het Archipel Solistenconcours en solistenconcours Bladel.

The Curs

Denkend aan Ierland, zie je Guinness en een bruin café voor je en hoor je jigs, reels, hornpipes en meezingers. The Curs, een Stratumse Ierse band, verruimt dit beeld met prachtige Ierse ballads waarin de bewogen geschiedenis van Ierland wordt verhaald. De klanken, glijdend als mistflarden over groene heuvels, strelen je oor. Het publiek kan genieten van dit aansprekend en breed repertoire.

De Curs wordt gevormd door Tanja Pekelharing (zang,) Hieronyma Giezenaar (viool), Elly Admiraal (whistles), Bill Kinlough (mandola en bouzouki), Henk Gebert (gitaar) en Lex Straaijer (accordeon).

Trio Machay, met muziek uit de Andes

We kennen de Stratumse bandleider Misha Lichtveld van andere optredens in Gijzenrooi. Zo kwam hij met RonLimon naar Open Air en met RonMiel vorig jaar naar de huiskamer. Deze keer komt Misha met een trio naar Gijzenrooi onder de naam Machay (een berg in de Andes, Peru). Het zijn de befaamde in Argentinië opgegroeide gitarist Daniel Fanego en

de voor ons uit RonMiel bekende Jochem Brok (bandoneon en accordeon). Met hun nieuwe project spelen ze liedjes en instrumentale muziek uit de Andeslanden. Ze vertellen verhalen over de keur aan instrumenten, het wordt volgens hen een informatieve en emotionele avond!

Als je interesse hebt in CBJB 2025, kun je naar twee voorstellingen. Graag in een mailtje aan info@jandenneman.com aangeven: naam, adres, aantal personen, de twee voorstellingen van je voorkeur, en alternatieve keuzes. Graag aanmelden voor 19 januari 2025.

Terre des Hommes

Sinds 1996 wonen mijn man en ik met veel plezier in Gijzenrooi. Eerst met onze beide kinderen, die inmiddels uitgevlogen zijn. Nu genieten we met zijn tweeën in onze mooie, gezellige wijk.

Nadat ik de mantelzorgerrol voor mijn ouders, schoonouders en anderen had vervuld, begon ik te zoeken naar zinvol vrijwilligerswerk.

In 2020 wandelde ik toevallig de Terre des Hommes-winkel in Eindhoven binnen. Daar hoorde ik dat ze vrijwilligers zochten en werd mij enthousiast gevraagd of het iets voor mij was. Het idee sprak me meteen aan: werken voor een goed doel, en nog wel voor kinderen. Als voormalig kleuterleidster voelde dat meteen goed.

Wat doet Terre des Hommes precies? In een notendop: Terre des Hommes zet zich in voor de rechten van kinderen wereldwijd. Ze bieden hulp zodat kinderen hun leven met waardigheid en hoop kunnen heropbouwen. Hoe de organisatie dit doet? Ze vechten tegen kinderarbeid, seksuele uitbuiting (ook online), en zorgen ervoor dat kinderen toegang krijgen tot onderwijs. Ook de gezinnen worden ondersteund bij armoedebestrijding. Bovendien geven ze noodhulp aan kinderen in crisissituaties, zoals bij oorlog, hongersnood of natuurrampen. Tot slot probeert Terre des Hommes ook de politiek en de systemen te beïnvloeden zodat uitbuiting van kinderen structureel wordt aangepakt. Ze doen er dus alles aan om kinderen een veiligere en betere toekomst te geven.

Wil je meer weten? Dan moet je beslist eens online kijken, er is nog veel meer te ontdekken over het geweldige werk van Terre des Hommes.

Sinds 2020 ben ik dus met hart en ziel vrijwilliger in de winkel, waar ik met een groep fijne collega's zoveel mogelijk geld probeer binnen te halen voor dit goede doel. Mensen doneren prachtige spullen aan ons, en wij zorgen ervoor dat die een tweede leven krijgen door ze in onze winkel te verkopen. Het leukste? Het contact met klanten. Ik geniet ervan om mensen te zien die blij de winkel verlaten met een vondst die ze niet hadden verwacht. En het idee dat spullen die anders misschien weggegooid zouden worden, nu weer geliefd zijn, maakt mij echt blij.

Van Terre des Hommes naar de Gijzenrooise klepapp. Op deze app zie ik vaak spullen voorbijkomen die gratis aangeboden worden, net als in onze winkel. Soms blijft iets liggen, en dan denk ik: dat zou perfect zijn voor Terre des Hommes! Dus, mocht je mooie, onbeschadigde items hebben zoals kopjes, vazen, keukenspullen, sieraden, speelgoed, kleding of boeken, dan zijn die bij ons meer dan welkom. Alle beetjes dragen bij aan een groter geheel.

Let wel, voor grotere meubels hebben we geen plaats in de winkel, dus tafels, kasten en stoelen passen helaas niet in ons assortiment.

Onze winkel zit op de hoek van de Leenderweg 88 en de Versantvoortstraat. Spullen brengen kan op maandag van 10.00 tot 13.00 uur en woensdag van 13.00 tot 16.00 uur. Onze vrijwilligers staan klaar om je spullen in ontvangst te nemen en te kijken wat geschikt is voor verkoop. Kom gerust eens langs! Natuurlijk ben je ook welkom om gewoon eens een kijkje te nemen in onze winkel, want wie weet vind je wel dat ene boek waar je al jaren naar op zoek was, of een prachtig sieraad dat een tweede leven verdient. De openingstijden zijn van dinsdag tot en met vrijdag van 11.00 tot 17.00 uur en op zaterdag van 13.00 tot 16.00 uur.

Je kunt ons trouwens ook vinden op Facebook, Instagram en Marktplaats onder "Terre des

Hommes Eindhoven". En wie weet, als je denkt dat vrijwilligerswerk ook wel iets voor jou is, kom gerust eens langs! We kunnen altijd extra handen gebruiken en we zoeken zelfs nog nieuwe bestuursleden.

Hopelijk ben je enthousiast geworden om onze winkel te bezoeken of om spullen te doneren. We kijken ernaar uit je te zien!

Wil van Dijk

Actie voor KiKa: ieder kind kankervrij

We staan op ons Buurtven nog even te genieten van de warme chocomel na afloop van Halloween als ik word aangesproken door Jan Willem. Hij vertelt dat hij in januari gaat schaatsen op de Weissensee in Oostenrijk om geld in te zamelen voor KiKa. Of hij daarover wat mag vertellen voor ons Gijzenrooise Zegje. Natuurlijk mag dat, wij zijn altijd blij als er weer iets moois te melden is uit de wijk. We maken snel een afspraak want de deadline voor de kopij is al in zicht.

De volgende dag al praat ik uitgebreid met Jan Willem over zijn actie maar vooral over de aanleiding. In 2018 woont Jan Willem met zijn gezin

nog op het Schaapsloopven, zij hebben net een huis gekocht in een andere straat in Gijzenrooi, als bij hem kanker in de darmen wordt geconstateerd. Een paar dagen voordat de tumor bij Jan Willem operatief verwijderd gaat worden, maakt moeder Alexandra een klein fietstochtje naar Riel met dan driejarige dochter Feyona. Ongelukkigerwijs komt de kleine meid ten val, het stuur van haar fietsje knalt tegen haar buik.

Op de eerste hulp van het ziekenhuis blijkt dat er nog iets heel anders aan de hand is, een tumor in een van haar nieren. Feyona wordt met spoed overgebracht naar het Prinses Maxima Centrum voor kinderoncologie in Utrecht. Al snel blijkt dat chemotherapie, een operatie en radiotherapie nodig zullen zijn.

Voor de chemotherapie kan starten verblijft Feyona nog een week in het Annaziekenhuis in Geldrop

om aan te sterken en ook omdat haar vader daar ligt om geopereerd te worden. Alexandra probeert met Annika en Liana, de zusjes van Feyona, en een verhuizing die al gepland was, het gezin draaiend te houden.

De operatie van Jan Willem gaat goed, en het goede nieuws is dat de tumor goedaardig blijkt te zijn. Vlak daarna start Feyona's chemotherapie en twee maanden later de operatie. Ze knapt daarvan een stuk sneller op dan haar vader: ze rijdt met haar skelter drie dagen later al door de ziekenhuisgangen. Feyona krijgt daarna nog tien sessies radiotherapie: een dagelijkse rit naar Utrecht, natuurlijk met haar moeder. En afsluitend weer chemotherapie, dit keer gelukkig afwisselend in Eindhoven en Utrecht. In deze periode komt er een hele groep familieleden, vrienden en buurtgenoten in actie: zij passen op, zorgen voor vervoer, brengen de andere kinderen naar school, wassen, ruimen op, koken en organiseren zelfs de hele verhuizing naar het nieuwe huis. Jan Willem kan niet vaak genoeg benadrukken hoe fijn dat voor het gezin was.

Feyona is nu negen jaar, zij is kankervrij, maar wordt nog wel jaarlijks gecontroleerd. En ter illustratie van de behandeling heeft Feyona haar vader haar zogenaamde Kanjerketting meegegeven om mij haar behandeling te laten zien. Elke kraal vertelt een verhaal, staat voor een bepaalde behandeling, onderzoek of gebeurtenis. Bij iedere chemokuur een oranje/wit/groen schijfje, iedere bestraling een geel/roze schijfje, bij narcose of sedatie een lichtgevend wolkje, voor elke ambulancerit een ambulancekraal, een goede dag levert een hardroze bicone op en na de laatste behandeling krijgt ze een oranje/turkoois bloemetje.

En nu gaat vader dus schaatsen op de Weissensee om geld in te zamelen voor meer onderzoek en nog betere behandelmethodes bij kinderkanker. KiKa investeert veel geld in veelbelovende onderzoeken, maar dat geld moet natuurlijk wel ingezameld worden. En daarom doet Jan Willem mee aan deze sponsorschaatstocht. Hij gaat dit jaar proberen om 200 kilometer te schaatsen, vorig jaar schaatste hij in Zweden al 100 kilometer, dus hij is vol goede moed dat het ook dit jaar gaat lukken.

De deelnemers betalen reis en

verblijf zelf, al het geld dat zij ophalen gaat naar KiKa.

Een hartverwarmend verhaal. En wij kunnen allemaal een klein steentje bijdragen door Jan Willem te sponsoren met een kleine donatie. Meer

informatie staat op zijn actiepagina die je kunt vinden door de QR-code te scannen of de volgende link te gebruiken <https://supporta.cc/oht8/x4s324>.

Greetje Heijmans

Halloween 2024

Als een zwerm sprinkhanen, maar dan met heel veel gegil en gelach, zo klinkt het deze 2 november meteen na 19.00 uur al. Tientallen kinderen zijn met hun ouders of grootouders op pad gegaan om te griezelen bij verschillende huizen: van helemaal niet eng tot verschrikkelijk spannend. Alles kan. "Het is maar goed dat mijn dochtertje nog niet precies weet wat ze ziet" verzucht een moeder. Want grafzerken, ingepakte 'lijken', en min of meer gelijkende spoken waren er genoeg te zien.

Gelukkig waren er genoeg kinderen die eigenlijk alleen maar zelf wilden laten zien hoe mooi ze verkleed of geschminkt waren. En natuurlijk een snoepje bemachtigen. In een mum van tijd zijn de minimarsjes en milkyways op. En taaitaai is niet het favoriete snoepje.

Vanaf 20.00 uur is er op het Buurtven warme chocomel voor ouders en kinderen. En

marshmallows om te roosteren op een vuur in de vuurkorf. In een mum van tijd is twaalf liter chocomel op, en alle koekjes. Hier en daar vliegt een marshmallow in de fik, maar dat mag de pret niet drukken. Gezellig even napraten en nagenieten van een zeer geslaagde avond.

Marco en Jazzaphine

Op 30 augustus was er op ons Buurtven een optreden van Jazzaphine, een groep vrienden uit Eindhoven en omgeving. De link met Gijzenrooi is gitarist Marco en vandaag interview ik hem voor dit Zegje. Voor Marco was het optreden op 30 augustus tegelijkertijd zijn 50ste verjaardagsfeest: gezellig met buurtgenoten maar ook met familie en vrienden.

Om het ontspannen en informeel te houden vraag ik naar zijn vroegste kennismaking met muziek. Marco schetst een beetje van zijn achtergrond. Geboren in een dorpje bij Breda, en al jong op de eerste rij bij optredens van zijn vader die speelde in een Big Band. Ook moeder en twee broers maken muziek. Wow, dan is de keuze snel gemaakt: geen speler bij de plaatselijke voetbalclub maar lid van de harmonie. Daar zitten geen gitaren bij, dus klarinet, de elektrische gitaar komt pas later.

Tijdens zijn studie elektrotechniek aan de TU/e blijft de muziek een rol spelen. Maar volgens Marco wel “muziek voor techneuten”, “muziek waar je moeite voor moet doen”. Dat is voor hem de jazzmuziek: “er gaat een nieuwe wereld voor je open”.

De band Jazzaphine is een paar jaar geleden ontstaan. De ritmesectie kende elkaar al, blazers uit hun studententijd werden erbij gevraagd en tenslotte vonden ze de fantastische zangeres Petrie Claassen. Jazzaphine gebruikt muziek uit de jaren '70 als inspiratiebron, het is een ritmische versie van jazz en die is iets toegankelijker voor een breed publiek. Jazzaphine heeft de afgelopen maanden veel optredens gehad, zeker ook buitenoptredens zoals bij ons op het Buurtven, bij het Wasven en muziek in de wijk Woensel. Dat maakt het repeteren ook leuker, het is een stimulans om niet alleen covers te voorzien van een eigen tekst maar ook echt eigen nummers te gaan brengen.

Muziek is inmiddels ‘wel een dingetje’ in huize Marco: dochter Yara, leerling vwo 4, heeft een eigen bandje waarin zij drumt, en zoon Noud, brugklasser, speelt piano. Voor Marco is muziek een fijne tegenhanger bij zijn drukke werk als co-developer elektronica bij Sioux Technologies.

Marco vertelt trots dat Jazzaphine onlangs ‘gespot’ is bij een optreden en nu is de band geboekt voor het jazzprogramma ‘Yes Jazz’ in De Hofnar in Valkenswaard. Zondag 16 februari, 15.30 uur. Dus wie het optreden bij Gijzenrooi Open Air niet heeft bijgewoond kan dat alsnog inhalen. Doen, want je hebt echt iets moois gemist.

Greetje Heijmans

De Kerstlempkes doen het weer

Jaaaa, dat ziet er al weer goed uit. Op deze druilerige dinsdag 12 november zie ik de mannen van “MK Illumination”, het bedrijf dat elk jaar de kerstverlichting weer wakker schudt bij “onze” boom aan het werk. De aansluiting wordt met een hoogwerker in orde gemaakt en de lampjes worden getest.

Want op vrijdag 13 december om 19.30u is het weer zover. Weet u het (nog)? Dan worden de lichtjes in de grote boom aan het Diepmeerven weer feestelijk ontstoken. De Boomklevers zingen, de glühwein damp, de warme chocolademelk ook, en het voornaamste,... we zien elkaar weer even. Kom uit je warme stoel en ben erbij... Iedereen welkom!

Paul de Meurichy

Klusvrouw Odile

Op de klep-app zie ik een berichtje voorbijkomen van Jolanda over klusvrouw Odile. Ik ben meteen geïnteresseerd want ik hoor vaak dat met name oudere buurtbewoners soms kleine klusjes hebben waarvoor ze niemand kunnen inhuren omdat bedrijven geen personeel hebben om die kleine zaken op te pakken.

Meteen even de website bekeken www.klusvrouwodile.nl van Odile Donkers. Meer dan vijftientig jaar ervaring als standbouwer en

projectleider in heel Europa. En inderdaad, waarom kiezen voor een klusjesman als een klusvrouw juist dat beetje extra biedt? Of het nu gaat om een kleine reparatie, schilderwerk of tuinonderhoud, Odile zorgt voor een fijne en veilige samenwerking.

Ik besluit haar even te benaderen, we maken een afspraak om even te beeldbellen. Vrijdag 13.00 uur. Maar ik heb de verkeerde datum in mijn agenda gezet, dus als ik bel zit Odile net in de auto, als passagier weliswaar, maar toch. Gelukkig kan ze wel even met me praten.

Odile besloot in de coronatijd het roer om te gooien. Haar werk als standbouwer viel toen helemaal stil, het vele reizen en het verblijven in hotels begon haar tegen te staan. Nu werkt ze heel dichtbij huis, Odile woont namelijk in Stratum. En als je haar wilt inhuren komt ze altijd even langs om te bekijken waar het om gaat. Stel je voor dat je minder mobiel wordt, dat je beugels in je douche wilt of drempels uit je huis, Odile kan ervoor zorgen. Het klinkt fantastisch. En dat vinden haar klanten ook: Odile vertelt dat ze soms gewoon de sleutel krijgt, dat er een bonbonnetje voor haar klaar ligt, of een handgeschreven kaartje om te bedanken. Ik ben in ieder geval blij dat ik haar even gesproken heb: klusvrouw Odile bellen is een goed idee voor iedereen die timmerwerk, schilderwerk, tuinwerk of een ander klusje heeft.

Greetje Heijmans

“The Kerstlempkes” (the christmaslights) are working again

Yes, that looks great again!

On this drizzly Tuesday, November 12, I see the men from “MK Illumination” at Work. Like every year, they wake up the christmas lights at “our” tree. The connection is being made with a cherry picker and the lights are being tested. Because on Friday, December 13 at 7:30 PM it is time again. Do you remember (yet)? Then the lights in the big tree at Diepmeerven will be festively lit again. “De Boomklevers” (The Tree Creepers) are singing, the glühwein is steaming, the hot chocolate is steaming too, and most importantly,... we will see each other again.

Get out of your warm chair and join us...

Everyone is welcome!

Paul de Meurichy

Gezellige Burendag

Op de laatste zondag van september is altijd onze Burendag, dus ook nu weer. In de dagen ervoor is het slecht weer, we houden ons hart vast: kan het wel doorgaan? De weersvoorspelling is overigens goed, er zal één droge dag zijn: juist ja, die zondag.

De werkgroep met Quirine, Laura, Aida en Mark heeft het goed voorbereid. Dit jaar geen stormbaan, dat trekt net iets te veel brutale jongetjes die het de jongere kinderen onmogelijk maken om mee te doen. Wel een klein springkussen voor de

allerkleinsten. En teamsporten: met z'n vijven lopen op lange latten, een soort skippybanaan voor vijf, piramidebouwen, touwtrekken. Het houdt de kinderen goed en sportief bezig.

Er komen steeds meer kledjes te liggen waarop kinderen uit de wijk hun overvloedige spulletjes proberen te verkopen. Cécile organiseert het schminken en maakt prachtige dierengezichten op kindersnoetjes. Berta maakt popcorn, Mark zorgt dat de suikerspinmachine overuren maakt. Anja, Ineke en Marion hebben voor koffie en thee gezorgd en blijven schenken. Om 15.30 uur poppenkast: alle kinderen gaan helemaal op in de avonturen van Jan Klaassen en Katrijn en de hond Brutus. En net op tijd is daar weer de pizzabus van Nando. In het laatste zonnetje happen we een lekkere pizza weg en daarna opruimen: heel vlot. Tot volgend jaar, schrijf het alvast in je agenda want je wilt deze gelegenheid om burens te leren kennen niet missen: Burendag, laatste zondag van september.

Jos 'van de bus'

We kregen signalen dat Jos Bossong wel eens aandacht mocht krijgen in ons Zegje.

Hij woont in Schuttersbosch met vrouw en kleinzoon. En hij zegt van zichzelf dat hij een regelaar is. Jos heeft zich sterk gemaakt voor buslijn 12. Maar zijn strijdbaarheid begint al eerder. Dertig jaar geleden zorgde hij ervoor dat McDonald's wegbleef uit Schuttersbosch. Hij had zoveel mensen gemobiliseerd dat burgemeester en wethouders er niet omheen konden. Toen dat doel bereikt was organiseerde Jos een mooi muzikaal feestje met alles erop en eraan.

Maar nu buslijn 12 die eindigt en begint op het Diepmeervens. Vorig jaar oktober zaten er ineens oranje plastic hoesjes om de bushaltepalen met de mededeling dat de lijn tijdelijk was opgeheven. Met steun van Dré Rennenberg van het Ouderen Appèl kreeg Jos de juiste mensen bij de gemeente te pakken. Ook belde hij zich suf naar Hermes: personeelstekort en geldgebrek werden als redenen genoemd. Op de dag dat we landelijk gingen stemmen verzamelde

Jos maar liefst 2700 stemmen voor de petitie (waarvoor 1000 in principe genoeg is). Mensen van de Heezerweg en Wilgenhof voelden zich gedupeerd.

Op 4 april 2024 ging lijn 12 weer rijden, 1x per uur door de week en niet in het weekend. Na de vakantie zou dat 2x per uur door de week en 1x per uur in het weekend worden. Maar Jos hoorde niets en ging weer bellen.

En nu gaat dat op 27 oktober gebeuren, dus als u dit leest 'loopt' het weer als voorheen. Jos en zijn vrouw José zijn hulpvaardig en zorgzaam voor hun omgeving. En Jos dramt net zo lang door tot zaken voor elkaar zijn. Hij heeft één tip voor ons Gijzenrooiers: "Pak die bus! Er is hard voor gewerkt!"

Marijke Cornelissen

De wereld op zijn kop

IVN Lezing over historisch waterbeheer in Gijzenrooi door Rob Brinkhof woensdagavond 5 februari 2025 om 20.00 uur.

Locatie: de Paardestal (IVN- gebouw in het kasteelpark van Geldrop).

Rob Brinkhof zet je wereld op zijn kop. Stromend en kwellend water hebben na de laatste ijstijd gezorgd voor een inversie van ons landschap. Ooit gehoord van meanderende dekzandruggen, kwelkoppen en kraters?

Boeren legden vanaf 1000 na Christus een ingenieus waterbeheersingsstelsel aan van beken, weteringen, vlieten, lopen en leijen. Water werd gebruikt voor bemesting, plaagbestrijding en voorkwam dat de graszode kapotvroom.

Rob bestudeert al meer dan 15 jaar het historische waterbeheer in zijn 'achtertuin'. In het cultuurhistorisch landschap Gijzenrooi tussen Eindhoven en Geldrop vind je bronbosjes, spaarbekkens, overlaatjes en watervoerende

houtwallen. Alles om het water vast te houden, te verdelen en om te bevoeien. Historische kaarten, planten, archeologie en bodem zijn een belangrijke bron van informatie. Maar het allerbelangrijkste is dat je leert kijken naar het landschap. En dat zal na de lezing nooit meer hetzelfde zijn als daarvoor. De wereld gaat op zijn kop.

Woensdagavond 8 januari 2025 om 20.00 uur.

locatie: IVN gebouw de Paardestal (in het kasteelpark van Geldrop).

Sprekers: De natuurwerkgroepen Stratum en IVN Waalre. Wie zijn ze, wat doen ze, hun ervaringen en een aantal voorbeelden van activiteiten.

Met speciale aandacht voor 'De stronkentrekker': achtergrond, ontwikkeling en ervaringen. De stronkentrekker is door de IVN Natuurwerkgroep Waalre ontwikkeld. Meer info: zie website IVN Geldrop: <https://www.ivn.nl/afdeling/geldrop/>

Beide avonden zijn gratis toegankelijk. Een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.

Het lichtje van binnen

Op het moment dat ik dit schrijf is onze wijk gehuld in de mooiste tonen geel, bruin en rood, beste wijkgenoten. Het is volop Herfst, en die mag u wat mij betreft schrijven met hoofdletter H. Het levert de mooiste beelden op, en de amateurfotograaf in mij is daar verrukt mee in de weer. Wanneer evenwel dit Zegje bij u op de mat valt zal het meeste van die kleurenpracht weer verdwenen zijn. En dan zijn we aanbeland in de periode van de korte dagen. De spreekwoordelijke 'donkere dagen voor Kerstmis'.

Voor wie er gevoelig voor is, en ik reken mijzelf daar in zekere mate toe, kunnen die licht-arme dagen een wissel trekken op het energieniveau en op de stemming. Voor dat verschijnsel hebben we inmiddels klinkende namen als 'winterblues', 'winterdip' en, wanneer het steviger uitpakt, 'seizoensgebonden depressie'.

Het precieze onderliggende mechanisme daarvan valt buiten het bestek van mijn stukje. Wanneer u daarover gaat lezen geef ik u op een briefje dat u zaken zult tegenkomen als 'melatonine', 'de pijnappelklier' en 'dag-nachtritme'. Waar ik evenwel met u heen wil is dit: ooit waren mensen die gevoelig waren voor de hoeveelheid daglicht eigenlijk in het voordeel. En met dat 'ooit' bedoel ik: in de pre-industriële samenleving. In de winter lag hun energieniveau lager, dus ze hielden zich wat meer gedeisd. En dat kwam goed uit. Het werk op de velden was gedaan, het vee stond op stal en het bestaan voltrok zich goeddeels binnenshuis. Bovendien was het in tijden van voedselschaarste best praktisch om het een beetje rustiger aan te doen: met je stofwisseling op een lager pitje verstook je immers minder reserves. In de ratrace van onze huidige 24/7 samenleving echter, komt zo'n winterdip bepaald minder gelegen.

Dus we doen er wat aan. We vliegen bijvoorbeeld naar tropische oorden ("Ja hoor, ik had echt even een zonnetje nodig, vitamine Z, weet je wel?"). Maar niet iedereen kan zich dit veroorloven. De portemonnee en/of de agenda kunnen wel eens een andere mening zijn toegedaan over zo'n ingevoegde wintervakantie. Dan dient zich een plan B aan: de daglichtlamp. Verkrijgbaar in brilvorm of voor op de tafel en het bureau. Zo'n lamp vult, tot op zekere hoogte, het tekort aan zonlicht aan. Ik ken mensen die er bepaald baat bij hebben.

In de twee voorbeelden hierboven halen we het licht dus van 'buiten onszelf': de vakantie of de

lamp. Recent ontwaar ik een andere trend: zoek dat licht niet buiten, maar in jezelf! Kort door de bocht is de boodschap: de winter hoort er ook bij en hij heeft zijn eigen kwaliteiten. Omarm hem en maak er het beste van!

Ik kwam de bespreking tegen van een boek dat daarover gaat. Geschreven door de Amerikaanse psycholoog Kari Leibowitz. Ooit een zelfverklaard winter-hater kwam ze voor een langere periode te werken in de Noorse stad Tromsø, thuisbasis van de meest noordelijke universiteit ter wereld. In de winter gehuld in twee maanden onafgebroken duisternis. Tot haar verrassing zag ze dat de plaatselijke bevolking niet alleen min of meer bestand was tegen die duisternis, maar ook de geestelijke instelling en allerlei gebruiken heeft ontwikkeld om er het beste van te maken, om er in te gedijen. Dat gaf haar een heel nieuwe kijk op de winter. Dus die mentale instelling en die gebruiken is ze gaan onderzoeken.

Die verkenning heeft geresulteerd in haar boek 'How to Winter', in het Nederlands vertaald als 'Over Winteren', verschenen afgelopen eind oktober, in de week dus waarin ik dit stukje schreef. Op het moment dat ik het voor u nakeek was het (nog) niet te leen in de bibliotheek, maar wel verkrijgbaar bij onze plaatselijke boekhandel in de Korianderstraat.

Ik dacht: ik noem het maar even. Op die manier doen we het namelijk op zijn Gijzenroois: we halen het licht gewoon uit onszelf. Ik heb het boek inmiddels besteld en kan u er straks, bij de ontsteking van onze wijk-kerstboom bijvoorbeeld, meer over vertellen.

Rest mij nog om u en de uwen fijne feestdagen toe te wensen en, inderdaad: een blijmoedige winter. Graag tot in de lente van 2025!

Gijz

The light within

As I write this, our neighborhood is shrouded in the most beautiful tones of yellow, brown and red, dear neighbors. Autumn is in full swing, and as far as I'm concerned you can write it with a capital A. It is the source of the most beautiful images, and the amateur photographer in me is delighted with them. However, by the time this magazine falls on your doormat, most of that splendor will have disappeared again. And then we find ourselves in the period of the short days. As the Dutch would say it: the proverbial 'dark days before Christmas'. For those who are sensitive to it, and I count myself among them to a certain extent, these light-deficient days can have an impact on energy levels and on mood. We have such resounding names for this phenomenon as "winter blues", "winter dip" and, when it becomes more severe, "seasonal affective disorder" (with the incredibly appropriate acronym SAD).

The exact underlying mechanism of this is beyond the scope of my little column. When you start reading about it, I give you a heads up that you will come across things like "melatonin," "the pineal gland" and "circadian rhythm". However, what I am getting at with you is this: once upon a time, people who were sensitive to the amount of daylight were actually at an advantage. And by that 'once upon a time' I mean: in pre-industrial society. Their energy levels were lower, in winter, so they kept more low key. And that was convenient. The work in the fields was done, the cattle were stabled, and life largely took place indoors. Moreover, in times of food

shortage, it was quite practical to slow down a bit: after all, with your metabolism on a lower gear, you burn up fewer reserves. In the rat race of our current 24/7 society, however, such a winter dip is certainly less convenient.

So we do something about it. For example, we fly to tropical places ("Yeah right, I really

needed some sunshine. Vitamin S, you know?"). But not everyone can afford this. The wallet and/or the schedule may well have a different opinion about such an inserted winter vacation. That's when a plan B presents itself: the daylight lamp. Available as glasses or for on the table and desk. Such a lamp compensates, to a certain extent, for the lack of sunlight. I know people who definitely benefit from it.

In the two examples above, we get the light from 'outside ourselves': the vacation or the lamp. Recently I see the emergence of a different trend: don't look for that light outside, but within yourself! In a nutshell, the message is: winter is part of the whole cycle too and it has its own qualities. Embrace it and make the best of it!

I came across the review of a book about this. Written by American psychologist Kari Leibowitz. Once a self-proclaimed winter-hater, she came to work for an extended period of time in the Norwegian city of Tromsø, home to the world's northernmost university. In winter shrouded in two months of continuous darkness. To her surprise, she saw that the locals were not only more or less resistant to that darkness, but had developed the spiritual disposition and all sorts of customs to make the best of it, to thrive in it. That gave her a whole new perspective on winter. So she started to explore that disposition and those customs.

That exploration resulted in her book 'How to Winter', published at the end of October, the week I wrote this piece. At the time I checked it out for you, it was not (yet) on loan at the city library, but it was available at our local bookstore on Korianderstraat.

I thought I'd mention it. After all, that's the way we do it Gijzenrooi-style: we just get the light out of ourselves. I have ordered the book and may be able to tell you more about it soon, for instance at the lighting of our neighborhood Christmas tree. At the end of this piece, it just remains for me to wish you and yours happy holidays and, indeed: a joyful winter. Hope to see you in the spring of 2025!

Gijesz

**NotaBene Kamerkoor zoekt nieuwe zangers,
in het bijzonder bassen**

Hou je van zingen, zoek je een koor en wil je komen luisteren?
Je bent van harte welkom!

Met veel plezier en ambitie zingt NotaBene Kamerkoor onder
leiding van dirigent Marja Appünn.
Wij zingen klassiek repertoire van componisten uit verschillende
stijlperiodes vanaf de Middeleeuwen tot heden.

Kijk voor een impressie van ons koor op:
www.notabene-kamerkoor.nl

Heb je belangstelling?
Graag even vooraf melden bij Marie José van den Elzen:
06 51522307

Je kunt ook een mail sturen: mariejose@on.nl

Op weg naar kerstmis, feest van het licht

Op vrijdag 13 december om 19.30 uur worden de lichtjes in onze 'kerstboom', de eikenboom aan het begin van het Diepmeerven, weer ontstoken. De terugkeer van het licht in donkere dagen. Dit jaarlijks terugkerende evenement mag zich op een groeiende belangstelling verheugen. U bent dan ook allen van harte welkom.

Nadat de voorzitter van de Bewonersvereniging Gijzenrooi, Greetje Heijmans, de lichtjes heeft ontstoken, zal ons buurtkoor 'De Boomklevers' u traditiegetrouw in kerstsfeer brengen met liedjes van deze tijd. Dertig zangers/zangeressen hebben zich aangemeld en zijn druk aan het repeteren. Elly Admiraal en Erik van Dijk hebben een afwisselend en stemmig repertoire samengesteld. Op zich al voldoende reden om erbij te willen zijn.

Maar als dat nog niet genoeg is, dan is er na afloop ook nog glühwein, eikenboom en warme chocolademelk.

Dus noteer in uw agenda: vrijdag 13 december 19.30 uur Eikenboom Diepmeerven bij de vijver.

Jos van Dijk

Bijeenkomst 'Ouderen en zorg' op 28 oktober 2024 in De Jaguar

Het zaaltje zit met ongeveer 25 mensen aardig vol. De sfeer is roerig, geanimeerd, spontaan, soms wat opstandig.

Anneke Dalinghaus, 'onze' gepensioneerde huisarts en kaderarts Ouderengeneeskunde, ondersteund door Petra van den Broek van Zuidzorg, begint met een vraag.

'Welke vragen willen jullie beantwoord hebben? Waar lopen jullie tegenaan?'

'Wat als...?'

In 1981, toen Anneke haar artsdiploma behaalde, was de gemiddelde leeftijd bij overlijden 72 jaar. Nu is dat 83 jaar: veel meer ouderen (babyboom) die ook veel ouder worden, dus 'dubbele vergrijzing'. Dit betekent meer vraag naar zorg. En door personeelstekort is er minder formele zorg. Maar we zijn nu in staat om langer thuis te wonen en zorg in te huren.

Ze legt uit hoe de zorgwetten eruitzien.

Als we langer thuis blijven wonen is het belangrijk je daarop voor te bereiden. Wat kunnen we in ons

buurtje voor elkaar betekenen? Hulp aanbieden kunnen we goed, maar hulp vragen?

Ook nadenken over de laatste fase: wat vind ik belangrijk? Wat wil ik wel en wat niet: bespreek het met je naaste of zet het in een persoonlijk document. Een stuk papier met datum en handtekening volstaat.

Ze maakt het woord burenhulp concreet met teksten op kaarten, want we zullen het SAMEN moeten doen.

Kortom: we worden indringend uitgenodigd om na te denken over 'wat als'.

Beide dames worden van harte bedankt met een boekenbon namens de bewonersvereniging.

Marijke Cornelissen

NB Anneke biedt aan om als er belangstelling voor is, wat langer hierover en over bijvoorbeeld levenseinde-vragen te komen praten. Laat het ons weten op gezondoud@gijzenrooi.nl

Kraanvogels en volle maan

Begin november, uurtje of tien in de avond, helder weer, een wandeling door Riel. Het pad langs het weiland (de mais staat er helaas nog) wordt mooi verlicht door de volle maan. En het is stil vanavond, zelfs de A67 is zowaar niet te horen.

Dan, eerst zachtjes, maar dan luider, klinkt een schor getrompetter, hoog in de lucht. Kán niet missen weet ik, zo klinken kraanvogels. Kraanvogels boven Gijzenrooi, dat zie je niet vaak. Ik hoor ze duidelijk maar zie ze eerst niet. Maar dan komen ze tevoorschijn uit de nacht. Wat een machtig gezicht. Met het nodige kabaal trekt de spitse V, het begin van de formatie, door de lucht voor de gele bol langs. Het zijn er tientallen, ze gaan naar het zuiden, weg van de komende winter in het noorden. Ze wachten altijd op de juiste wind die ze een handje helpt op hun reis. En de wind brengt ze nu dan over Gijzenrooi!

Bij daglicht is het al een indrukwekkend gezicht, de grote formaties die van duizenden kilometers ver komen. Maar nu, dit geluid bij die prachtige maan bezorgt me kippenvel. Ik begin te begrijpen waarom de kraanvogel, evenals de volle maan trouwens, in

veel culturen een rol speelt. De elegante vogel is in oude mythologieën een bron van inspiratie geweest en staat voor wijsheid, moed, trouw en geluk. En het zou een boodschapper van vrede zijn. Een vriendelijke vogel dus ook.

Ze moeten zich de laatste jaren wel erg onbegrepen voelen, die vredelievende vogels, die boodschappers van Vrede. Dat denk ik somber als het geluid langzaam wegsterft en verdwijnt in de nacht.

Al vliegen ze er alleen maar overheen, het voelt als een eer, kraanvogels over Gijzenrooi, het geeft toch hoop, een sprankje..

Tijdens hun reis van duizenden kilometers hebben kraanvogels favoriete rustplaatsen. Een beroemde is het Lac du Der, zo'n tweehonderd kilometer ten oosten van Parijs waar ze met duizenden neerstrijken om uit te rusten en aan te sterken. Maar ook bij ons, in de Peel of op de Strabrechtse Heide vinden ze het soms goed toeven. Ze vinden er voedsel en voelen zich er -veelal omringd door water- veilig.

Tauros

On the way to Christmas, festival of light

On Friday 13 December at 19:30 the lights in our 'Christmas tree', the oak tree at the beginning of the Diepmeerven, will be lit again. The return of light in dark days. This annual event is enjoying growing interest. You are all very welcome.

After the chairwoman of the 'Bewonersvereniging Gijzenrooi', Greetje Heijmans, has lit the lights, our neighbourhood choir 'De Boomklevers' will traditionally bring you into the Christmas spirit with songs from this time. Thirty singers have registered and are busy rehearsing. Elly Admiraal and Erik van Dijk have put together a varied and atmospheric repertoire. Reason enough in itself to want to be there. But if that is not enough, there will also be Glühwein, oaktee and hot chocolate afterwards.

So mark your calendar: Friday 13 December 19:30 Oak tree Diepmeerven at the pond.

Jos van Dijk

Het poortje van de DAF

Dat gekke poortje, het laat me niet los. Loop ik Gijzenrooi uit over de Puttense Dreef richting Geldropseweg, zie ik dat poortje. Fiets ik langs de DAF over de Geldropseweg, zie ik dat poortje. Mijn blik wordt er steeds naartoe getrokken. Het is er maar één, over het hele oorspronkelijke hek dat het DAF terrein van Geldrop tot Eindhoven scheidt van de weg. En dat ene poortje bevindt zich dan weer precies tegenover de Puttense Dreef, die op zijn beurt recht op de ingang van het DAF hoofdgebouw afgaat.

Wel een mooi gebouw trouwens. Industriële architectuur jaren vijftig denk ik. De groei- en gloriejaren van “de DAF” kwamen eraan, het kon alleen maar mooier en groter. Toen ze nog stevig op eigen benen stond. De tijd van de prachtige “7-Streppers” (1950), de “Torpedo DAF’s”, en iets later, de tijd van “het pientere pookje” (1958). En nog veel moois volgde.

Voor ik verder uit de bocht vlieg over al die mooie DAF’s, terug naar het poortje. Al lopend over de Puttense Dreef lijkt het wel een mooie oprijlaan naar het hoofdkantoor, met op het eind dat o zo simpele poortje.

Tot nu toe heeft speurwerk (RHCE, DAF-museum, communicatieafdeling DAF) weinig opgeleverd over de vraag:

Wat hebben Puttense Dreef, hoofdkantoor DAF en, ja, natuurlijk dat verrekte poortje met elkaar te maken?

Is het puur toeval of toch niet?
Wie weet meer?

Stuur uw reactie naar p.meurichy@chello.nl

Paul de Meurichy

Net nadat bovenstaand stukje was ingestuurd naar de redactie kreeg ik onderstaande leuke reactie van de heer Jan Paul Mutsaerts van het Documentatiecentrum van het DAF-museum: Mij werd vroeger (1977) verteld, dat dat poortje gebruikt werd om van DAF 2 naar DAF 4 te gaan. DAF 4 was destijds het café aan de overkant, van Jet en Johan.

Door het poortje te gebruiken, scheelde dat een aanzienlijke afstand, vergeleken met de route door de hoofdpoot. Ik kan dit verhaal echter niet met feiten onderbouwen helaas. Hopelijke heeft U hier wat aan. DAF 2 zou gestart zijn rond 1958.

De Dommel 6

In het eerste artikeltje (Zegje 122, sept.'23) werd de hele loop van de Dommel beschreven, van de bron bij Peer in België tot aan het einde, de Maas boven Den Bosch.

In deze laatste bijdrage over de zeventien kilometer lange slinging van "ons" riviertje door Eindhoven komen een paar markante, en mooie passages door de stad voorbij (dik gedrukt verwijst naar de bijgaande foto).

Via de Genneper Watermolen (een van de twee nog bestaande watermolens in Eindhoven) kruipt de Dommel onder de **rondweg** door naar het Dommelplantsoen waar de Tongelreep zich erbij voegt.

Verder door het mooie (Lex en Edo) **Hornemann- en Anne Frankplantsoen** met hun herinneringsmonumenten. Vroeger lag hier het eerste zwembad van Eindhoven, ja er werd "gewoon" – begin 20e eeuw in de Dommel gezwommen.

Onder de Keizersgracht door, en **de stroomversnelling** langs het van Abbemuseum

Achter het van Abbemuseum langs naar het Stratum's bruggetje

Langs het oude Spoelhuis (van een linnen fabriek), tegenwoordig het Inkijsmuseum

Een eindje verder weer met een sierlijke boog langs de monumentale **Philips villa De Laak** uit 1907, op de hoek bij de Parklaan. Je ziet hier een afbuigende dode tak van de Dommel die als gracht om de villa heenloopt

Samen met het fietspad onder het brede spooreplacement het Dommeltunneltje in, ook wel het (beroemde) **Silly Walks tunneltje** genoemd, naar het door graffitikunstenaars gemaakte kunstwerk dat de gekke loopjes van John Cleese (uit

Monty Python) verbeeldt.

Over het TU/e terrein, en weer onder de rondweg door, dommelt het verder, verder naar het noorden, de stad uit richting Son.

Dag Dommel, dag mooie Brabantse rivier, "ge bent ok 'n bietje van Eindhoven".

Paul de Meurichy

Evenementenkast

Eindelijk is het zover, we hebben een eigen aansluitpunt voor elektriciteit op ons Buurtven. We hoeven niet meer aan te bellen bij burens aan het Eijervan om te vragen of we alsjeblief ons verlengsnoer naar hun stopcontact mogen uitrollen. Zij hoeven niet meer de hele avond met het raam open te zitten omdat wij verlichting nodig hebben bij Gijzenrooi Open Air. De koelkast van de pizzabus van Nando kan op ons eigen elektriciteitspunt aangesloten worden.

Het heeft wel heel wat voeten in aarde gehad. In het voorjaar van 2023 hebben we bezoek gehad van een delegatie van het CDA. Zij wilden graag weten wat er leeft in de wijk, waar problemen of knelpunten worden ervaren. En onze grote wens was toen: een slimme lantaarnpaal op het Buurtven zodat we eigen elektriciteit kunnen regelen. Maar Eindhoven is dan wel een slimme stad, zo'n slimme lantaarnpaal hebben ze niet. De gemeenteambtenaren opperden de mogelijkheid van een slimme laadpaal dan. Helaas, die worden alleen aangelegd waar mensen wonen die voor hun auto zoiets nodig hebben, niet zomaar vlak bij een parkje. En een echte evenementenkast dan? Die is alleen bedoeld voor grote activiteiten: een kermis, een weekmarkt etc. Duur in aanleg, niet voor een wijk zonder grote wekelijkse activiteiten. Ook niet als ze verder niet eens een buurthuis hebben.

Maar Remco van Dooren, raadslid voor het CDA, geeft niet op. Hij krijgt het voor elkaar dat het college van B&W instemt met extra geld voor twee buurten: Gijzenrooi en Meerhoven krijgen een evenementenkast. Voorjaar 2024 mogen we aangeven waar we de kast het liefst willen hebben. En dan begint het lange wachten. Op 19 juli krijg ik een berichtje van buurtbewoonster Jeanne: "er zijn mannen bezig met graafwerk". En ja hoor, de kast wordt geplaatst. Jammer genoeg niet helemaal op de plaats die we aangegeven hadden en ook met meteen de mededeling dat Enexis nog geen stroom kan leveren. Dat duurt nog even. En als ze dan wel elektriciteit leveren, begin september, blijkt

dat er nog een elektricien aan te pas moet komen. 25 September meldt Vincent in de Kleppap: "ze zijn er weer, ze gaan het vast afmaken nu". Als ik erheen fiets zie ik niemand meer, we wachten af. Op Burendag, zondag 29 september kijk ik nog een keer naar de evenementenkast, warempel, er staat een extra deel op. Met een soort stopcontacten. Maar ik denk niet dat onze verlengkabels daarop aangesloten kunnen worden. Wat nu? Een foto op de Kleppap geeft uitsluitsel: hier bestaat een soort verloopstuk voor, zoiets heb je ook nodig als je met een caravan op stap gaat. Binnen vijf minuten meldt zich een buurtbewoner met het juiste stuk. We kunnen! Voortaan onze eigen elektriciteit voor alle activiteiten op ons Buurtven. Toch ook met dank aan Remco van Dooren, hij bleef onvermoeibaar pleiten voor onze aansluiting.

Greetje Heijmans

Padelbanen bij tennisclub De Helze

Op 2 november zijn bij tennisclub De Helze, Gijzenrooiseweg 1 in Geldrop vier padelbanen geopend. Nieuwe leden kunnen zich aanmelden via website: tcdehelze.nl